

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Jana Čížka, v právní věci

navrhovatele : O. T., sídlem X
zastoupeného : Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem
sídlem Příběnická 1908, Tábor

proti

odpůrci : Rada Středočeského kraje, se sídlem Zborovská 11, Praha 5
zastoupeného : JUDr. Janem Brodcem, LL.M., Ph.D., advokátem
sídlem Rubešova 162/8, Praha 2

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy územního opatření – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře ze dne 15. 12. 2016,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Navrhovatel uvedl, že dne 20. 9. 2006 vydalo zastupitelstvo obce T. nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře podle § 33 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Stavební uzávěra se týkala celého území obce T. a omezila umístování liniových staveb dopravní infrastruktury a stanovila podmínky, za kterých je možné tyto stavby v území umísťovat. Stavební uzávěra byla vyhlášena na dobu neurčitou.
2. Dne 17. 2. 2016 byl navrhovatel vyzván Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem regionálního rozvoje (dále je „krajský úřad“) ke zrušení stavební uzávěry. Se zrušením stavební uzávěry navrhovatel nesouhlasil.
3. Následně krajský úřad informoval navrhovatele dopisem ze dne 30. 9. 2016 o zahájení řízení o vydání opatření obecné povahy (dále jen OOP) – zrušení nařízení obce T. č.

1/2006 o stavební uzávěře a zároveň ho vyzval k vyvěšení návrhu územního opatření. Navrhovatel s tímto návrhem nesouhlasil, a proto uplatnil dne 3. 10. 2016 námitky.

4. Navzdory nesouhlasným námitkám vydala Rada Středočeského kraje (dále jen „Rada kraje“) dne 15. 12. 2016 územní opatření – zrušení nařízení obce T. č. 1/2016 o stavební uzávěře. Navrhovatel uvedl, že se domnívá, že napadené územní opatření bylo vydáno v rozporu se zákonem.
5. Navrhovatel uvedl, že napadené územní opatření (dále jen ÚO) bylo vyvěšeno na úřední desce 22. 12. 2016 a sejmuto bylo 9. 1. 2017. Lhůta k podání návrhu na zrušení OOP je tak zachována. K žalobní legitimaci navrhovatel uvedl, že stavební uzávěru, kterou napadené ÚO zrušilo, vydalo Zastupitelstvo obce T.. Navrhovatel je tak oprávněn podat návrh podle § 101a odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (s. ř. s.). Navrhovatel je také vlastníkem pozemků na území obce T.. Vydáním napadeného ÚO tak došlo k zásahu do jeho vlastnického práva.
6. Navrhovatel považuje stavební uzávěru za nezbytnou k ochraně území obce. V nezbytném rozsahu omezuje umísťování liniových staveb dopravní infrastruktury s výjimkou komunikací místních a účelových. Tato stavební činnost by mohla ztížit nebo dokonce znemožnit budoucí využití území.
7. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, který stanovil pět kroků přezkumu OOP, navrhovatel uvedl, že Rada kraje je oprávněna vydat územní opatření o stavební uzávěře ve formě OOP podle § 98 odst. 1 stavebního zákona pouze tehdy, dotýká-li se více obcí anebo v případě nečinnosti příslušné rady obce. V tomto případě však došlo k překročení zákonem stanovené působnosti, neboť napadeným OOP byla stavební uzávěra přezkoumána z hlediska souladu se zákonem. K takovému přezkumu je rada kraje oprávněna pouze v přezkumném řízení podle § 174 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen správní řád). Při vydávání územního opatření o stavební uzávěře musí příslušná rada obce či kraje postupovat podle § 97 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon).
8. Navrhovatel namítl, že přezkum zákonnosti vydaného územního opatření o stavební uzávěře podle § 98 odst. 1 stavebního zákona je proveden v rozporu s § 2 odst. 2 a 3 správního řádu. Postupem podle § 98 odst. 1 stavebního zákona může sice rada kraje vydat územní opatření o stavební uzávěře, kterým je změni, avšak nikoliv pro rozpor nahrazovaného územního opatření o stavební uzávěře se zákonem. Toto ustanovení nezakládá radě kraje pravomoc přezkoumávat zákonnost územního opatření o stavební uzávěře vydané radou obce a následně je zrušit, nýbrž jen za podmínek § 97 odst. 1 stavebního zákona vydat.
9. Rada kraje podle názoru navrhovatele není oprávněna využitím postupu podle § 98 odst. 1 stavebního zákona nahrazovat přezkum zákonnosti podle přezkumného řízení. Jedná se tak o překročení věcné působnosti.

10. K přezkumu obsahu OOP z hlediska jeho rozporu se zákonem navrhovatel uvedl, že ÚO o stavební uzávěře je možné vydat pouze v souvislosti s připravovanou územně plánovací dokumentací. Z odůvodnění napadeného OOP nevyplývá, že by bylo vydáno v souvislosti s připravovanou územně plánovací dokumentací. Naopak je to navrhovatel, kdo připravuje nový územní plán.
11. Dále navrhovatel namítl, že napadené OOP neobsahuje zákonné náležitosti podle § 99 odst. 1 stavebního zákona a § 17 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb. Podle těchto ustanovení musí ÚO o stavební uzávěře mj. obsahovat vymezení území s uvedením katastrálního území a ověřený výkres na kopii katastrální mapy s vyznačeným územím, pro které stavební uzávěra platí. Napadené OOP také neobsahuje údaj, na kterém zasedání rady kraje bylo přijato a jakým usnesením bylo schváleno. Rovněž chybí označení OOP jednacím číslem nebo spisovou značkou.
12. Uvedl, že výrok napadeného OOP není jednoznačný ani vykonatelný. Předně chybí zrušovací výrok označený např. slovy „ruší se, mění se či nahrazuje se“. Tučně vyznačené sousloví je pouze název vydaného aktu, nikoliv zrušovací výrok. Takový výrok neuvádí řešení otázky, která byla předmětem řízení, jak požaduje § 68 odst. 2 správního řádu. V rozporu s tímto ustanovením výrok napadeného OOP také postrádá řádné označení účastníků řízení podle § 27 správního řádu a řádné označení stavební uzávěry. Chybí dále označení data přijetí stavební uzávěry a orgánu, který ji vydal. Z výroku ani z odůvodnění napadeného ÚO tak není jasné patrné, zda se stavební uzávěra má skutečně zrušit.
13. K přezkumu OOP z hlediska jeho proporcionality navrhovatel uvedl, že zjištění zákonnosti stavební uzávěry lze dosáhnout postupem v přezkumném řízení nebo návrhem na zrušení OOP. Odpůrce proto zvolil ke zrušení stavební uzávěry nevhodný způsob. Podle navrhovatele není vydání napadeného OOP ani potřebné. Napadené OOP není vydáváno v souvislosti s přípravou územně plánovací dokumentace. Respektive potřeba jeho vydání není v odůvodnění OOP uvedena. Doplnil, že počátkem roku 2017 byla zahájena příprava prací k vydání nového územního plánu. Dne 13. 3. 2017 vzalo Zastupitelstvo obce Tisem na vědomí, že byla zahájena jednání s možnými pořizovateli územního plánu, v létě roku 2017 byla připravována zadávací dokumentace pro výběr pořizovatele a projektanta, na zasedání Zastupitelstva obce Tisem konaném 11. 9. 2017 bylo usnesením č. 45/09/2017 rozhodnuto o pořízení územního plánu a byl schválen pořizovatel územního plánu.
14. Navrhovatel uvedl, že OOP o stavební uzávěře lze vydat pouze v případech, které předvídá zákon. Pokud dojde k překročení těchto zákonem předvídaných případů, dochází k porušení minimalizace zásahu. Stavební uzávěra byla sice vydána na dobu neurčitou, avšak pouze proto, že nebylo možné v souladu s § 17 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb., předem stanovit dobu trvání stavební uzávěry v okamžiku jejího vydání. Příslušný územní plán navrhovatele je již ve fázi přípravy. Napadené OOP tak představuje zásah do práva obce na regulaci zástavby na jejím území, který nerespektuje podmínky minimalizace zásahu.

15. S ohledem na výše uvedené navrhovatel navrhl, aby soud OOP – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře ze dne 15. 12. 2016, zrušil dnem právní moci rozsudku a přiznal mu právo na náhradu nákladů řízení.
16. Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že není ve věci pasivně legitimován, protože žádným svým úkonem nevydával OOP pro obec T.. Navrhovatel ani v návrhu nijak nezdůvodňuje, z jakých důvodů návrh proti němu směřuje. Odkázal na rozsudek NSS č. j. 9 As 6/2017-118, ve kterém se soud v bodě 64 zabýval otázkou označení odpůrce v návrhu. Odkázal dále na § 101a odst. 4 s. ř. s., podle kterého je odpůrcem ten, kdo vydal OOP, jehož zrušení je navrhováno. Z uvedených důvodů nepovažuje návrh za důvodný a navrhl, aby ho soud zamítl.

17. Ze správního spisu soud zjistil následující :

Dne 20. 9. 2006 se Zastupitelstvo obce T. usneslo vydat podle § 11 odst. 1 a § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a podle § 33 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění do 31. 12. 2006, nařízení o stavební uzávěře v katastrálním území obce T.. Jako účel stavební uzávěry byla uvedena ochrana území obce T. před umísťováním a realizací staveb výrazně narušujících krajinný ráz, poškozujících přírodní a estetické hodnoty území, zdraví obyvatel a rekreační potenciál a vytváření podmínek pro trvale udržitelný rozvoj území. Stavební uzávěra byla vyhlášena pro celé území obce T., k. ú. T.. Ve stavební uzávěře je uvedeno, že toto nařízení omezuje umísťování liniových staveb dopravní infrastruktury s výjimkou místních a účelových komunikací, přičemž pro umístění těchto staveb byly ve stavební uzávěře stanoveny vyjmenované podmínky. Nařízení o stanovení stavební uzávěry nabylo účinnosti dnem 10. 10. 2006.

18. Krajský úřad výzvou ze dne 17. 2. 2016 vyzval obec Tisem ke zrušení stavební uzávěry. Odkázal na rozsudek NSS ze dne 22. 4. 2011, č. j. 5 Ao 2/2011-30, podle kterého „má – li stavební uzávěra vydaná podle § 33 odst. 3 stavebního zákona z roku 1976 formou obecně závazného předpisu obstát i za účinnosti stavebního zákona z r. 2006, musí z hmotněprávního hlediska odpovídat jeho požadavkům.“ Existence stavební uzávěry je podle nového stavebního zákona možná pouze na nezbytně nutnou dobu potřebnou k projednání a vydání územně plánovací dokumentace. Nařízení obce T. o stavební uzávěře č. 1/2006 je tak v rozporu s uvedeným požadavkem a již nemůže být aplikováno. Krajský úřad vyzval proto obec T. k vydání OOP, kterým do 30. 6. 2016 zruší nařízení obce T. o stavební uzávěře č. 1/2006. Obec T. zaslala 18. 4. 2016 krajskému úřadu vyjádření, jehož součástí je usnesení zastupitelstva obce, že zastupitelstvo obce nesouhlasí se zrušením stavební uzávěry.
19. Dotčené orgány, Ministerstvo dopravy ČR a Krajský úřad, ve svých stanoviscích vyslovily souhlas s návrhem územního opatření bez připomínek. Návrh územního opatření doručil krajský úřad veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu vyvěšením na své úřední desce a na úřední desce obce Tisem. Zároveň vyzval dotčené fyzické a právnické osoby k uplatnění písemných připomínek a písemně odůvodněných námitek ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění.

20. K návrhu územního opatření uplatnila námitky obec T.. Uvedla, že s návrhem nesouhlasí. Nařízení o stavební uzávěře považuje za nezbytné k ochraně před nepřiměřenými nepříznivými vlivy plánované dálnice D3 na území obce. Katastr obce se nachází na úpatí kopcovité lokality s dominantní dvojicí kopců C. a N. h.. Povrchové vedení liniových dopravních staveb v okolí obce by znamenalo výrazné narušení krajinného rázu nad obcí a výrazné zhoršení životního prostředí „shora“ se všemi negativními důsledky. Obec namítla, že Rada kraje nemá pravomoc zrušit podle § 98 odst. 1 stavebního zákona nařízení, kterým obec T. vydala OOP, ani ho kontrolovat. Rada kraje postrádá k takovému kroku pravomoc a jedná se o postup nezákonný. Tuto pravomoc nezakládá Radě kraje ani § 189a stavebního zákona. S ohledem na uvedené, obec Tisem navrhla, aby Rada kraje od záměru vydat OOP – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře, upustila a řízení bylo zastaveno.
21. Dne 15. 12. 2016 vydala Rada kraje „v přenesené působnosti podle § 98 odst. 1 stavebního zákona a § 10 a § 11 správního řádu, na základě § 98 odst. 1 a po projednání podle § 98 odst. 2 stavebního zákona ve vazbě na ustanovení §§ 171 – 174 správního řádu“ územní opatření – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře vydané pro omezení umísťování liniových staveb dopravní infrastruktury s výjimkou místních a účelových komunikací na celém území obce T.. Ve výroku tohoto územního opatření je uvedeno, že s dotčenými orgány byl návrh dohodnut, k návrhu uplatnila námitky obec T. a tyto se zamítají. V odůvodnění územního opatření je uvedeno, že nařízení obce T. o stavební uzávěře je v rozporu s požadavkem na soulad se stavebním zákonem z r. 2006, nemůže již být aplikováno a musí být zrušeno. Podle § 189a stavebního zákona se při změnách a rušení stavebních uzávěr vyhlášených podle právních předpisů účinných před 31. 12. 2006 a při povolování výjimek z nich postupuje podle tohoto zákona.
22. Rada kraje zamítnutí námitek obce T. odůvodnila tak, že vydané nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře není v souladu se stávající legislativou. Nařízení obce T. o stavební uzávěře č. 1/2006 bylo vydáno na dobu neurčitou a s konkrétními technickými požadavky na umísťování staveb, a je tak v rozporu s požadavkem, aby bylo v souladu s novým stavebním zákonem z r. 2006, nemůže být aplikováno a musí být zrušeno. Podle § 189a stavebního zákona se při změnách a rušení stavebních uzávěr vyhlášených podle právních předpisů účinných před 31. 12. 2006, postupuje podle tohoto zákona. I. aktualizace Zásad územního rozvoje Středočeského kraje nabyla účinnosti 26. 8. 2015. Tato aktualizace vymezila koridor dálnice D3. V aktualizaci jsou stanovena konkrétní opatření pro zajištění předcházení, snížení nebo kompenzaci zjištěných nebo předpokládaných záporných vlivů na životní prostředí. Obec T. v procesu pořizování této I. aktualizace uplatnila své právo a podala ke společnému jednání připomínky, které byly řádně vyhodnoceny a k veřejnému projednání námitek, o kterých Zastupitelstvo Středočeského kraje rozhodlo. Obec rozhodují o podobě rozvoje svého území prostřednictvím vydaného územního plánu, ten však musí být v souladu mimo jiné i s politikou územního rozvoje a s územně plánovací dokumentací vydanou krajem. K námitce obce T., že Rada kraje nemá pravomoc zrušit stavební uzávěru vydanou obcí, Rada kraje uvedla, že obec T. byla vyzvána ke zrušení stavební uzávěry z důvodu její nezákonnosti, což usnesením č. 18/4/2016 ze 4. 4. 2016 odmítla a zůstala nečinná. Proto Rada kraje může vydat oop, kterým nezákonnou stavební uzávěru zruší a odkázala na § 98 odst. 1 stavebního zákona. Dodala, že krajský úřad v rámci své činnosti státního dozoru ve věcech územního

plánování podle § 171 odst. 1 dozorá na dodržování ustanovení stavebního zákona a prováděcích předpisů.

23. Ze zápisu ze zasedání zastupitelstva obce T. ze dne 13. 3. 2017, bodu č. 4 – Příprava pořízení Územního plánu - vyplývá, že zastupitelstvo vzalo na vědomí, že „v souladu s platnou legislativou je nutné pořídit nový ÚP do konce r. 2020. Byla zahájena jednání s možnými pořizovateli. Je nutné provést výběr pořizovatele a následně projektanta. Dále zjistit podmínky dotace.“

Posouzení návrhu soudem

Podmínky řízení

24. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení OOP (§ 101a s. ř. s.), kterými jsou existence OOP, aktivní procesní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu, resp. obecně splnění všech formálních náležitostí návrhu (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Další podmínkou je pak včasnost návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.).
25. V projednávané věci je předmětem soudního přezkumu úkon odpůrce označený jako „Územní opatření-zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře“. Stavební uzávěra se v souladu s § 97 odst. 1 a § 98 odst. 1 stavebního zákona vydává formou OOP radou obce nebo radou kraje v přenesené působnosti. Napadené OOP bylo vydáno Radou kraje dne 15. 12. 2016, bez čísla jednacího. Podmínku existence OOP tak lze mít za splněnou.
26. Soud následně zkoumal aktivní legitimaci navrhovatele k podání návrhu na zrušení OOP. Navrhovatel opírá svou aktivní procesní legitimaci o § 101a odst. 2 s. ř. s., což dovozuje z toho, že napadené OOP bylo vydáno Radou kraje a dále z důvodu, že vydáním napadeného OOP došlo k zásahu do jeho vlastnického práva, neboť je vlastníkem pozemků na území obce T., např. pozemků parc.č. X, X a X v k.ú. T.. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, uvedl: „*Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena.(...) Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekvantně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy.*“ Navrhovatel prokázal, že je vlastníkem pozemků v dotčeném území. Současně tvrdí, že jeho právo bylo zkráceno. Navrhovatel je tedy aktivně procesně legitimován k podání návrhu. Jako s odpůrcem jednal soud s Radou kraje, neboť její postavení jako odpůrce v tomto řízení vyplývá přímo ze zákona.
27. Podmínka formulace závěrečného návrhu je v projednávané věci rovněž splněna, neboť navrhovatel ve svém návrhu jednoznačně vymezuje, že se domáhá zrušení napadeného OOP. Návrh je také podán v zákonné lhůtě podle § 101b odst. 1 s. ř. s.
28. Při rozhodování o návrhu na zrušení OOP nebo jeho části je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Toto pravidlo soudního přezkumu OOP bylo zavedeno s účinností od 1. 1. 2012 zákonem č. 303/2011 Sb. Podle dřívější úpravy soud nebyl vázán důvody návrhu; mohl napadené OOP nebo jeho část zrušit i z jiných důvodů než z těch, které navrhovatel vytkl. Nově formulovaným ustanovením § 101d odst. 1 s. ř.

s. však došlo k omezení rozsahu přezkumu OOP. Soud tedy při přezkumu OOP aplikuje algoritmus (test) přezkumu (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98) v celém rozsahu pouze za předpokladu, že navrhovatel všechny jeho kroky zahrne do návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Při věcném posouzení návrhu soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání OOP (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

29. Krajský soud v Praze přezkoumal napadené OOP v mezích uplatněných návrhových bodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že návrh je důvodný. Rozsudkem č. j. 50 A 21/2017-50 ze dne 30. 1. 2018 proto Územní opatření – zrušení nařízení obce Tisem č. 1/2006 o stavební uzávěře vydané odpůrcem dne 15. 12. 2016 dnem právní moci rozsudku zrušil a přiznal navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení.
30. Proti tomuto rozsudku podal odpůrce kasační stížnost a na jejím základě Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 1 As 75/2018-41 ze dne 26. 9. 2018, rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku uvedl, že v první řadě shledal, že soud tím, že rozhodl dříve, než odpůrci uplynula lhůta k vyjádření k návrhu, odepřel mu právo vyjádřit se a řízení před ním bylo proto stiženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Tuto kasační námitku proto shledal důvodnou.
31. Dále se Nejvyšší správní soud zabýval právním posouzením pravomoci odpůrce vydat napadené OOP podle § 98 odst. 1 stavebního zákona.
32. Podle § 98 odst. 1 stavebního zákona, územní opatření o stavební uzávěře nebo územní opatření o asanaci území vydává v přenesené působnosti rada obce. Dotýká – li se územní opatření o stavební uzávěře, nebo územní opatření o asanaci území více obcí anebo v případě nečinnosti příslušné rady obce, je může vydat v přenesené působnosti rada kraje.
33. Nejvyšší správní soud uvedl, že skutečnost, že v r. 2006 navrhovatel vydal nařízení o stavební uzávěře (na které je nyní pohlíženo jako na OOP) neznamená, že poměry v území jsou takto upraveny s konečnou platností. Vydání OOP z podstaty věci nezakládá překážku věci rozhodnuté, neboť při splnění zákonných podmínek mohou být poměry v území upraveny nově, odlišně od předchozího stavu. Tato úprava bude vždy provedena zákonem předvídaným způsobem – vydáním nového OOP, které poměry v území upraví od předchozí úpravy odlišně, např. tak, že v místě, kde byla v platnosti stavební uzávěra, tuto uzávěru zruší a území bude podléhat jiné regulaci. Nejvyšší správní soud dále upozornil, že výše uvedeným způsobem nemůže dojít ke zrušení samotného OOP (či nařízení obce vydaného před účinností nového stavebního zákona) jakožto nosiče dosavadní regulace, neboť k takovému kroku stavební zákon pravomoc radě kraje nesvěřuje. V tomto ohledu odpůrce skutečně pochybil. Nebylo v jeho pravomoci vydat OOP rušící *nařízení*, kterým byla stavební uzávěra přijata. Z výše uvedeného však plyne, že pokud odpůrce splnil další zákonem stanovené podmínky, byl oprávněn vydat OOP, které nově upraví režim v území tak, že zruší stavební uzávěru. Dosavadní regulace území přijatá nařízením navrhovatele tak přestane působit.
34. Nejvyšší správní soud dodal, že v posuzované věci však jsou faktické důsledky obou výše uvedených možností totožné. Důsledkem zrušení nařízení o stavební uzávěře bylo odstranění tohoto režimu z dotčeného území. Stejný důsledek by však mělo zrušení

samotné stavební uzávěry, které by bylo provedeno v souladu s § 98 odst. 1 stavebního zákona vydáním OOP s jiným výrokem.

35. Nejvyšší správní soud dále dospěl k tomu, že zrušení napadeného územního opatření pouze z důvodu nesprávné formulace výroku, by bylo přepjatým formalismem. Dodal, že k závěru, že odpůrce měl pravomoc napadené OOP vydat, je však třeba zároveň posoudit, zda pro vydání OOP odpůrcem byla splněna podmínka předpokládaná v § 98 odst. 1 stavebního zákona – nečinnost rady obce (navrhovatele). Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že vzhledem k tomu, že krajský soud učinil v předchozím řízení nesprávný dílčí závěr týkající se absence pravomoci odpůrce, touto otázkou se nezabýval. Pro další řízení proto Nejvyšší správní soud krajskému soudu uložil, aby posoudil, zda byla splněna podmínka nečinnosti obce. V případě, že tuto otázku soud zodpoví kladně, bude dále třeba, aby vyhodnotil soulad stavební uzávěry s hmotněprávními podmínkami uvedenými v § 97 - § 99 stavebního zákona, a na základě tohoto posouzení shledal, zda ob stojí odůvodnění napadeného OOP.
36. Krajský soud se proto dále zabýval tím, zda pro vydání OOP odpůrcem byla splněna podmínka nečinnosti navrhovatele. Zastupitelstvo navrhovatele vydalo stavební uzávěru jako nařízení obce ze dne 20. 10. 2006 podle zákona č. 50/1976 Sb., ve znění do 31. 12. 2006. Výzvou ze dne 17. 2. 2016 krajský úřad vyzval navrhovatele k vydání OOP, kterým do 30. 6. 2016 zruší nařízení obce T. o stavební uzávěře č. 1/2006. Navrhovatel (resp. jeho zastupitelstvo) nařízení o stavební uzávěře č. 1/2006 ve stanovené lhůtě nezrušil. Dne 30. 9. 2016 byl navrhovatel krajským úřadem informován o zahájení řízení o vydání OOP – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře. K návrhu na vydání tohoto OOP podal navrhovatel námitky, uvedl, že s návrhem nesouhlasí a navrhl, aby odpůrce od záměru vydat OOP – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře upustil a řízení zastavil. Dne 15. 12. 2016 vydal odpůrce Územní opatření – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře. Z výše uvedeného postupu správních orgánů je tedy zřejmé, že navrhovatel na výzvu odpůrce zůstal nečinný. Podmínka předpokládaná ustanovením § 98 odst. 1 stavebního zákona je tedy splněna.
37. Nejvyšší správní soud dále pro případ, že tato podmínka bude splněna, uložil zdejšímu soudu, aby vyhodnotil soulad stavební uzávěry s hmotněprávními podmínkami uvedenými v § 97 - § 99 stavebního zákona a na základě tohoto posouzení zvážil, zda ob stojí odůvodnění napadeného OOP.
38. *Podle ustanovení § 97 odst. 1 stavebního zákona územní opatření o stavební uzávěře, které se vydává jako OOP podle správního řádu, omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území. Územní opatření o stavební uzávěře lze vydat také v případech, jestliže je zrušeno nebo změněno rozhodnutí o námitkách nebo zrušeno OOP o vydání územně plánovací dokumentace, případně jeho část. Územním opatřením o stavební uzávěře nelze omezit nebo zakázat udržovací práce.*

39. *Podle ustanovení § 99 odst. 1 stavebního zákona [ú]zemní opatření o stavební uzávěře stanoví omezení nebo zákaz stavební činnosti ve vymezeném dotčeném území a dobu trvání stavební uzávěry, popřípadě podmínky pro povolení výjimek. Součástí územního opatření o stavební uzávěře je grafická příloha v měřítku katastrální mapy s vyznačením dotčeného území.*
40. Odpůrce v odůvodnění napadeného OOP uvedl, že existence stavební uzávěry podle stavebního zákona (stavebního zákona z r. 2006, pozn. soudu) je možná pouze na nezbytně nutnou dobu potřebnou k projednání a vydání územně plánovací dokumentace. Nařízení o stavební uzávěře obce T. č. 1/2006 však bylo vyhlášeno na dobu neurčitou, a je proto v rozporu s požadavkem ustanovení § 99 odst. 1 stavebního zákona, že územní opatření o stavební uzávěře stanoví dobu trvání stavební uzávěry. Zastupitelstvo obce T. usnesením ze dne 11. 9. 2017 rozhodlo o pořízení územního plánu z vlastního podnětu a o způsobu pořízení územně plánovací dokumentace osobou oprávněnou k výkonu územně plánovací činnosti ve smyslu § 24 stavebního zákona, tzn., uzavřením smlouvy s fyzickou osobou v souladu s ustanovením § 6 odst. 6 písm. b) stavebního zákona. Určilo také člena zastupitelstva obce Z. H., aby spolupracoval s pořizovatelem při pořizování ÚP Tisem a schválilo Z. K., fyzickou osobu oprávněnou k výkonu územně plánovací činnosti a smlouvu o dílo „na pořízení územního plánu pro obec T.“.
41. Nařízení obce – stavební uzávěra – T., které nabylo účinnosti 10. 10. 2006, nesplňuje hmotněprávní podmínky uvedené v ustanoveních § 97 - § 99 stavebního zákona pro existenci stavební uzávěry. Zastupitelstvo obce T. sice dne 11. 9. 2017 rozhodlo o pořízení územního plánu, takže jedna z podmínek ustanovení § 97 stavebního zákona by byla splněna, ovšem toto usnesení zastupitelstva bylo přijato až po vydání Územního opatření odpůrce – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře. Podle ustanovení § 101b odst. 3 s. ř. s. při přezkoumání OOP vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání OOP. OOP odpůrce vydal dne 15. 12. 2016. Z uvedeného vyplývá, že ke dni vydání OOP dne 15. 12. 2016 - územní opatření – zrušení nařízení obce T. č. 1/2016 o stavební uzávěře, podmínka pořízení územního plánu obcí, nebyla splněna. V podmínkách nového stavebního zákona tedy stavební uzávěra obce T. z 2006 neobstojí a je třeba ji zrušit.
42. Vzhledem k tomu, že zdejší soud je vázán právním názorem NSS, že zrušení napadeného OOP pouze z důvodu nesprávné formulace výroku, by bylo přepjatým formalismem, když důsledek bude stejný, nezbylo soudu, než návrh na zrušení napadeného OOP, zamítnout.
43. Soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, protože účastníci řízení na výzvu soudu s takovým postupem soudu nevyjádřili nesouhlas.
44. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovateli, který neměl úspěch ve věci, nepřiznal soud náhradu nákladů řízení. Odpůrci, který je podle konečného výroku soudu ve věci úspěšný, soud právo na náhradu nákladů nepřiznal, protože nad rámec jeho běžné úřední činnosti mu žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. února 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu